

hos någon uppstod då begreppet om en triangel. Detta begrepp fanns ej i det yttre, då i åskådningens former den nödvändighet ej stod att finna, som gäller för begreppet och dess momenter. Genom begreppet triangel blefvo nu enhet och bestämdhet införda i uppfattningen af rummet samt kunskap således med afseende derpå vunnin. Kunskapens uppkomst kan således ej tänkas annorlunda, än såsom en själfständig act af mitt tänkande jag, en snillets uppenbarelse af det egna jagets innehåll inför detta själf, hvarigenom det först får magt öfver det yttre samt förmåga att fatta det på ett begripligt och nödvändigt vis. På sådant sätt måste alla upptäckter inom vetenskaperna hafva skett, ej genom någon abstraction från det yttre, utan genom ett andens uppvaknande för sig själf. Jaget måste tänkas såsom den enda källan, hvarur kunskapen kan hemtas, men vår inskränkta blick når ej långt i dess djup.

Är nu detta visst, så måste den åsigt såsom falsk förkastas, hvilken vill finna denna källa i erfarenheten, d. v. s. uti vår sinnliga uppfattning af tingen och företeelserna. Då man antager erfarenheten såsom kunskapens princip, förvexlar